

A részvénytársasági ügymenet nyilvánossága foglalkoztatja a pénzügyi világban sorozatosan megállapított visszaélések és politikai pártok reformjavaslatai nyomán a francia kormány codificatorius erőt. Az 1907. január 30-iki idevágó törvény rendelkezéseinek kiegészítése tervezetik abban az irányban, hogy az alapszabályok kivonatának és az utolsó mérlegnek közzététele mellett még az utolsó eredményszámra nyilvánosságra hozatala is megkövetelendő legyen. De az új törvényjavaslat is tökéletlen fog maradni, mert nem tartalmaz előírásokat a mérleg és eredményszámra mikénti felállítása, valamint a forgalmi adatoknak és a különböző érdekeltiségeknek ismertetése tekintetében. Egyébként is a részvénytársaságok ügymenetének nyilvános ellenőrzését nem annyira a parancsoló előírások, mint inkább a közönségnek helyes pénzügyi és objektív pénzügyi sajtó kiépítése biztosítja.

Hatalmas beruházási program előtt állanak a román vasutak. Az általános feladat a Romániának jutott magyar-osztrák és orosz vasutak egységesítésében és a gép és kocsipark felújításában áll. A program tartalmazza 1400 km. felújításhoz szükséges felújítását, 344 km.-en a vágányok megkettőzését, a vasuti jelzőrendszer modernizálását, a pályaudvarok felépítését, hidak építését stb. Az összprogramnak végrehajtása kb. 14 milliárd leibe fog kerülni, amihez még circa 10 milliárd járul új vonalak építésének költsége címén. Ez összesen 150 millió dollárnak felel meg. Mihelyt a stabilizációs kölesön rendelkezésre áll, a munkák első része, amelyre 35 millió dollár van preliminálva, kiírásra fog kerülni.

Az engedélyek elnyerése tekintetében nagy nemzetközi versenyre van kilátás, bár a franciák előnyben látszanak lenni, tekintettel arra, hogy úgy az építési, mint beruházási, valamint a fedezeti programot francia vasuti és pénzügyi szakértők dolgozták ki. Az új román politikai rendszer úgy látszik a gazdasági politikát is egészségesebb alapokra óhajtja fektetni és az ország gazdasági erejének felújítása útján az első lépést céltudatos és rentabilis beruházások kereszttüvelével teszi meg. Kétségtelenül helyes elgondolás, ha kiegészül a magángazdaságok válsága iránti kellő megértéssel és talpraállításuk, valamint megerősítésük vonatkozásában teendő tényleges rendszabályokkal.

Az agrárproblémák világszerte súlyosan foglalkoztatják a közgazdaság elméleti és gyakorlati művelőit. A rendszeres kutatás a kétségtelenül megállapítható agrárkrízis okai gyanánt az őstermelvények és ipari cikkek áremelkedése közötti diszparitást, az adóinflációt, a magas kamatozást és az elmaradt termelési és értékesítési metódusokat jelöli meg. Az első ok: világjelenség. A második ok: a háborút viselt Európa